

Torstai 6. toukokuuta 2010

58. kehottaa komissiota mukauttamaan EU:n talousarviota, jotta sen avulla voidaan nopeuttaa kustannustehokkaana vähähiilisen tekniikan kehittämistä ja käyttöönottoa erityisesti strategisen energiateknologia-suunnitelman täytäntöönpanon rahoitustarpeiden täyttämiseksi;
59. pitää kaupunginjohtajien ilmastopimus -aloitetta myönteisenä foorumina, jonka puitteissa voidaan vaihtaa parhaita käytäntöjä ja osoittaa suuntaa kaupungeille, jotka asettavat itselleen kunnianhimoisia energiatehokkuuden parantamista koskevia tavoitteita; kiittää tässä yhteydessä kaupungeja ja yhteistyöelimiä, jotka kehittävät hyviä käytäntöjä kaupunkien energiatehokkuuden parantamiseksi TVT:n avulla, ja kehottaa jatkamaan näiden käytäntöjen levittämistä;
60. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan käyttäjien koulutusta ja valistamista TVT:n täyden energiansäästöpotentiaalin hyödyntämiseksi;
61. kehottaa komissiota edistämään yhteistyössä asianmukaisten kansainvälisten kumppanien kanssa yritysten hiilidioksidipäästöilmoituksia koskevien kansainvälisten normien kehittämistä, jotta yritykset voivat vertailtavasti ja tehokkaasti mitata omia päästöjään;
62. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ulkoisen käsittelyn kehittämistä ottaen huomioon kyseisen tekniikan suuret mahdollisuudet parantaa energiatehokkuutta ja vähentää jätettä, jota yleensä syntyy TVT:n säännöllisen uudistamisen yhteydessä;
63. toivoo, että ryhdytään toimiin TVT:n täyden potentiaalin hyödyntämiseksi siten, että haaskausta vähennetään elintarviketuotannon logistiikkaketjussa erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan ja seitsemannen puiteohjelman koordinoitujen toimien avulla;
64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä

P7_TA(2010)0154

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. toukokuuta 2010 komission valkoisesta kirjasta "Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä" (2009/2152(INI))

(2011/C 81 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan "Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä" (KOM(2009)0147),
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman aiheesta "Sopeutuminen ilmastonmuutokseen Euroopassa – vaihtoehdot EU:n toimille" ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman aiheesta "2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdennettyä ilmastosuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia" ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 41.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0042.

Torstai 6. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman kesän 2009 metsäpaloista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastonmuutoskokouksessa (COP15) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kööpenhaminan ilmastonmuutoskokouksen (COP 15) tuloksista ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC), siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan sekä Kööpenhaminassa pidetyn UNFCCC:n sopimuspuolten 15. konferenssin tulokset ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2009 annetun direktiivin 2009/29/EY direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja kalatalousvaliokunnan lausunnot (A7-0057/2010),
- A. ottaa huomioon, että maailman ilmaston lämpenemistä ja ilmastonmuutosta pidetään erittäin vakavina uhkina,
- B. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen seurauksilla on merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia,
- C. ottaa huomioon, että vaikka maailma onnistuisikin rajoittamaan ja vähentämään kasvihuonekaasujen päästöjä, jo vääjäämättömiin seurauksiin reagointi edellyttää silti huomattavia sopeuttamistoimia,
- D. ottaa huomioon, että maapallon lämpötilan nousun rajoittaminen 2 asteeseen esiteolliseen aikaan verrattuna merkitsisi edelleen Euroopan lämpötilan nousua, mihin liittyy äärimmäisiä alueellisia ilmastonmuutoksia, ja että nykyiset UNFCCC:lle ilmoitetut sitoumukset nostaisivat täytäntöönpanutina lämpötilaa 3,5–4 celsiusastetta,
- E. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen seuraukset vaikuttavat Euroopan eri alueisiin eri tavoilla, eri voimakkuudella ja eri aikaväleillä,
- F. ottaa huomioon, että kuten komission valkoisessa kirjassa todetaan, sopeutuminen vaatii EU:n jäsenvaltioiden solidaarisuutta epäedullisessa asemassa olevia alueita ja niitä alueita kohtaan, jotka ovat eniten alttiita ilmastonmuutokselle,
- G. ottaa huomioon, että Etelä-Eurooppa ja Välimeren allas ovat kaksi Euroopan erityisen haavoittuvaa aluetta, joilla vedenpuute, kuivuus ja metsäpalot ovat jo nyt ongelmia, ja että tutkimukset osoittavat, että Etelä-Euroopan viljasatojen odotetaan pienenevän jopa 25 prosentilla vuoteen 2080 mennessä ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0013.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0089.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0019.

⁽⁴⁾ UNFCCC:n päätösluonnos-/CP.15, Kööpenhaminan sopimus, FCCC/CP/2009/L.7.

⁽⁵⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁽⁶⁾ Joint Research Centre – Institute for Prospective Technological Studies: "Impacts of climate change in agriculture in Europe. PESETA-Agriculture study", EUR 24 107 EN, 2009.

Torstai 6. toukokuuta 2010

- H. ottaa huomioon, että European Respiratory Society -järjestön mukaan jokainen yhden asteen lämpötilan nousu yli kaupunkikohtaisen kynnyksen lisää hengityselinongelmista kärsivien henkilöiden kuolleisuutta kuudella prosentilla,
- I. pitää tärkeänä valkoisen kirjan lukua "Ulkoinen ulottuvuus ja UNFCCC:ssä käynnissä oleva työ", ja katsoo, että EU:n on toimittava yhtenäisesti ja otettava uudelleen johtava rooli ilmastomuutoksen torjunnassa siten, että EU kehittää "ilmastodiplomatiaa", mitä vaadittiin parlamentin 10. helmikuuta 2010 antamassa päätöslauselmassa Kööpenhaminan konferenssin tuloksista,
- J. ottaa huomioon, että ilmastomuutoksen vaikutus talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön laajemmin tuntuu ankarimmin epäsuorina vaikutuksina ihmisen hyvinvoinnin kannalta elintärkeiden ekosysteemipalvelujen huonontumisena ja että tämä edellyttää ekosysteemien suojelun asettamista EU:n sopeutumisstrategian perustaksi,
- K. ottaa huomioon, että keskimääräisten lämpötilojen nousu vähentää öljyn ja kaasun kysyntää lämmitystarkoituksiin, mutta niiden päivien määrä toisaalta lisääntyy, jolloin tarvitaan ilmastointia, mikä saattaa lisätä sähkön kysyntää,
- L. katsoo, että EU:n nykyisen, suoraan ympäristökysymyksiin liittyvän lainsäädännön olisi tarjottava johdonmukaiset lähtökohdat sille, että EU:n kykyä selviytyä ilmastomuutoksen vaikutuksesta saadaan tehostettua,
- M. katsoo, että Euroopan tasolla toteutettavissa toimituksissa olisi asetettava korkeimmat ympäristön suojeluvälineet lyhyellä ja pitkällä aikavälillä sekä täytettävä nämä vaatimukset (mukaan lukien ilmastomuutokseen sopeutuminen),
1. pitää edellä mainittua valkoista kirjaa myönteisenä;
 2. kannattaa ilmastomuutokseen sopeutumista koskevan EU:n toimintakehyksen tavoitetta parantaa EU:n sietokykyä ilmastomuutoksen vaikutusten suhteen;
 3. pitää erityisen myönteisenä sitä, että valkoisessa kirjassa korostetaan kaikkien ekosysteemien kestävyysparantamista olennaisena keinona suojautua ilmastomuutoksen vaikutuksilta; korostaa edelleen, että luonnolliset ekosysteemit ovat maapallon tärkeimpiä hiilinielujä, jotka sitovat 50 prosenttia maapallon vuosittaisista kasvihuonekaasupäästöistä ja edistävät sekä muutoksen lieventämistä että siihen sopeutumista;
 4. korostaa, että on tärkeää laatia kansalliset sopeutumis suunnitelmat, jotka perustuvat yhteiseen eurooppalaiseen kehykseen, jonka puitteissa jäsenvaltiot voivat suunnitella sopeutumistoimiaan ja tiedottaa niistä; katsoo, että tällaisiin suunnitelmiin on sisällytettävä riski- ja vaarakartat infrastruktuurista ja teollisuuslaitoksista, jotka voisivat haitallisten sääilmiöiden yhteydessä aiheuttaa riskin ympäristölle tai kansanterveydelle; kehottaa saattamaan tällaiset tiedot yleisön ja muiden jäsenvaltioiden saataville;
 5. pitää erittäin tärkeänä ilmastomuutokseen sopeutumisen saattamista osaksi kaikkea EU:n politiikkaa, erityisesti osaksi yhteistä maatalouspolitiikkaa ja kalastuspolitiikkaa, metsätalouspolitiikkaa sekä ympäristövaikutusten arviointia, rakennuslupia ja rakennusstandardeja koskevaa lainsäätöä (sekä mainittujen toimien yhdenmukaisuuden varmistamista ekosysteemin kestävyteen perustuvalla horisontaalisella ja monialaisella lähestymistavalla);
 6. korostaa, että valkoisessa kirjassa määritellyt pääasialliset toiminta-alat olisi asetettava tärkeysjärjestykseen myös sen mukaan, missä aikajärjestyksessä eri seurausten odotetaan toteutuvan Euroopassa, jotta käytettävissä olevat resurssit voidaan suunnata tehokkaammin;

Torstai 6. toukokuuta 2010

Tietämyksen laajentaminen

7. yhtyy komission näkemykseen, että ilmastonmuutoksen vaikutuksista tarvitaan lisää tietoa, jotta tutkimustulokset voidaan levittää mahdollisimman laajalti, minkä jälkeen asianmukaisia sopeuttamistoimia voidaan kehittää;

8. kehottaa komissiota sekä kehittämään tietopohjan ilmastonmuutoksen vaikutuksesta erityisesti Euroopan unioniin että siirtämään tämän tietämyksen kehityksille ja teollistuville maille, jotta nämä voivat hyödyntää sitä toteuttaessaan omia ilmastonmuutoksen torjuntatoimiaan sekä suunnatessaan ilmastonsuojelutoimiensa rahoitusta tehokkaasti;

9. korostaa, että tutkimusta olisi tehostettava nykyisen tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja tulevien puiteohjelmien piirissä, jotta voidaan puuttua tietämyksessä oleviin aukkoihin, jotka koskevat vaaratekijöitä (aikaisempia ja todennäköisiä tulevia ilmastokatastrofeja) ja muita vaikuttavia tekijöitä, kuten sosioekonomista kehitystä (vaarassa olevien resurssien nykyistä ja tulevaa maantieteellistä jakautumista) tietyissä paikoissa ja tiettyinä aikoina, ja kehittää keinoja ja tekniikkaa ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumisen kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sekä sen arvioimiseksi, miten edellä mainitut vaikutukset vähentävät ilmatoriskeille alttiutta ja haavoittuvuutta, ja katsoo myös, että painopisteen on oltava tutkimuksen toteuttamisessa ja teknologian kehittämisen rahoittamisessa maissa, joissa sopeutumispolitiikan toteuttaminen saattaa aiheuttaa korkeita kustannuksia;

10. katsoo, että Euroopan unionin ilmastokenaarioiden erilaisuuden vuoksi olisi määriteltävä kiireellisesti haavoittuvuusindikaattorit, ja korostaa, että asiaankuuluvista mallinnoista tarvitaan kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason lisätutkimuksia ja että EU:n alueen eri osien sopeutumiskyky on määriteltävä; kehottaa näin ollen Euroopan ympäristökeskusta laatimaan raportteja, joissa se analysoi ilmastonmuutoksen Euroopan haavoittuvimmille alueille aiheuttamia riskejä arvioimalla tarpeet, rajoitukset, aikavälit, mahdollisuudet, toimien tason ja sopeutumisen vaihtoehdot, jotta se voi antaa sopeutumista koskevia ohjeita ja auttaa alueellisia ja paikallisia toimijoita kehittämään tehokkaita sopeutumisstrategioita;

11. muistuttaa kuitenkin, että epätietoisuus ilmastonmuutoksen vaikutuksesta on olennainen osa ongelmaa ja että joissakin tapauksissa tätä asiaa koskevat päätökset on tehtävä odottamatta varmuutta tieteellisestä perustasta, mikä olisi varovaisuusperiaatteen mukaista;

12. katsoo, että on tarpeen osoittaa varoja ilmastontutkimukseen, joka voidaan toteuttaa tehokkaammin Euroopan tasolla ja joka voi tarjota vankan perustan ilmastonmuutokseen mukautumista koskevien toimintalinjojen kehittämiselle;

13. kehottaa komissiota varmistamaan yksityiskohtaisten tietojen helpon saatavuuden kaikille julkisille ja yksityisille toimijoille (tietokokonaisuuden metodia kuvaavat metatiedot mukaan luettuina); katsoo, että ilmastonmuutostietoja olisi pidettävä julkisina tietoina ja että näin ollen ne olisi INSPIRE-direktiivin 14 artiklan mukaisesti annettava yleisön käyttöön maksutta tai maksusta, joka kattaa tietokokonaisuuden ja vastaavien tietopalvelujen ylläpidon kustannukset;

14. korostaa ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien paikallisten ja alueellisten aloitteiden verkostoitumisen merkitystä ja kehottaa vaihtamaan käytäntöjä Euroopan laajuisesti; huomauttaa, että parhaiden käytäntöjen mukaisten ratkaisujen määrittäminen voi luoda lisäarvoa EU:n strategialle;

15. korostaa EU:n tutkimuksen ja kehittämisen seitsemännen puiteohjelman "Tiede ja yhteiskunta" -ohjelmaan sisältyvien "osallistuvien tutkimusmetodien" merkitystä, koska ne edistävät osaamisen yhteistä kehittämistä paikallisyhteisöjen ja -viranomaisten kanssa, jotta voidaan määritellä parhaat sopeutumisstrategiat paikallisella ja alueellisella tasolla ja jotta tiedon tehokkaampi levittäminen voidaan varmistaa;

Torstai 6. toukokuuta 2010

16. pitää myönteisenä valkoisen kirjan ehdotusta tietojenvaihtojärjestelmän perustamisesta; toivoo, että järjestelmä olisi toiminnassa vuoteen 2011 mennessä ja että siihen mennessä olisi saatu kehitettyä myös malleja ja ennakointivälineitä;

17. katsoo, että komission pitäisi varmistaa tietojenvaihtojärjestelmän kehittäminen portaaliksi, johon yhdistetään muut käytössä olevat järjestelmät, kuten yhteinen ympäristötietojärjestelmä (SEIS) ja ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seuranta (GMES); katsoo, että tietojenvaihtojärjestelmän käyttämisen pitäisi antaa lisäarvoa EU:n, jäsenvaltioiden ja yksityisten toimijoiden laatiessa, rahoittaessa ja toteuttaessa asianmukaisia mukauttamissuunnitelmia;

18. korostaa satelliittivälitteisten palvelujen merkitystä erityisesti pelastustoimille luonnonkatastrofien yhteydessä; kehottaa kaikkia asianomaisia tahoja ottamaan GMES-palvelut täysimääräisesti käyttöön mahdollisimman pian;

Sopeutumistoimien sisällyttäminen EU:n politiikkoihin

Yleinen periaate

19. korostaa tarvetta ottaa käyttöön monialainen lähestymistapa, joka perustuu ekosysteemien kestävyys-teen, elinympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun sekä ekosysteemien tuottamiin palveluihin, sekä kaikkien alakohtaisten toimien synergian ja yhdenmukaisuuden tarvetta;

Vesi

20. kantaa erityistä huolta vedestä, planeettamme tärkeimpiin kuuluvasta luonnonvarasta, koska ilmastomuutoksella on huomattavia vaikutuksia veden ja etenkin juomaveden määrään ja laatuun;

21. tähdentää, että EU:n on hoidettava vesivarojaan kestävällä ja tehokkaammilla kaksivaiheisilla toimilla – joilla lisätään vesivarojen potentiaalia ja aktiivisesti vähennetään kysyntää ja tuhlaamista väestön keskuudessa – sekä sosiaalisilla ja taloudellisilla toimilla;

22. korostaa, että on tärkeää sisällyttää sopeutumistoimet vesipiiriin hoitosuunnitelmiin 30. marraskuuta 2009 julkaistujen ohjeiden mukaisesti;

23. korostaa vesipuitedirektiivin (2000/60/EY) ⁽¹⁾ aktiivisen täytäntöönpanon sekä vesipiiriin hoitosuunnitelmien tehokkuuden varmistamisen merkitystä erityisesti rajatylittävien vesialueiden yhteydessä sekä alueille, joilla vesistressi voi saavuttaa kriittisen tason ja/tai joilla tulvat ovat yleistymässä;

24. korostaa, että on tärkeää panna täytäntöön tulvadirektiivi, joka tarjoaa laaja-alaisen järjestelmän ilmastomuutoksesta johtuvien tulvien lisääntyneiden riskien arvioimiseen ja seurantaan sekä sopeutumistoimien kehittämiseen, ja korostaa myös ympäristön ja ekosysteemien kestävyys-etuja tulvien vaikutuksen seurannassa ja vähentämisessä;

Maa- ja metsätalous

25. korostaa, että maatalouden ekosysteemien mukautumiskykyä on parannettava luonnonvarojen, kuten veden ja maaperän, kestävämmän käytön avulla vähentämällä aktiivisesti kestäättömiä käytäntöjä ja vedenkulutuksensa vuoksi soveltumattomien viljelykasvien viljelyä sekä käyttämällä enenevässä määrin lajinsisäistä ja lajien välistä monimuotoisuutta kasvi- ja eläinlajien valinnassa;

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Torstai 6. toukokuuta 2010

26. katsoo, että yhteisellä maatalouspolitiikalla on keskeinen asema mukautumisessa ja että sen yhteydessä on kehitettävä paremmin ekosysteemiin perustuvaa maataloutta, suojattava ja lisättävä biologisen monimuotoisuuden suojelua ja muita ekosysteemipalveluja, kuten maaperän suojelua, tulvaveden laatua sekä maisemakokonaisuuksien ekologiaa yhteyksiä; katsoo, että kestävien viljelykäytäntöjen käyttöönotto edistää merkittävästi maaperän suojelua, vesivarojen hoitoa, biologisen monimuotoisuuden suojelua ja ekosysteemin kestävyyttä;

27. korostaa, että sopeutumistoimet on sisällytettävä EU:n metsänsuojelupolitiikkaan, koska ilmastonmuutos vaikuttaa perusteellisesti metsien ekosysteemiin ja lisää metsäpalojen riskiä;

28. pitää myönteisinä komission ehdotuksia EU:n metsästrategian uudistamiseksi; kehottaa komissiota käynnistämään metsänsuojelua koskevan keskustelun mahdollisimman pian;

29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön metsänviljelytoimia Välimeren maissa kustannustehokkaana perusekosysteemipalvelujen tuottamisen keinona;

30. ilmaisee huolensa siitä, että viime vuosien aikana metsäpalot ovat tuhonneet Euroopassa vuosittain yli 400 000 hehtaaria metsämaata, ja toteaa, että palojen taustalla ovat maaseudun lisääntyvä autioituminen ja sen perinteisistä elinkeinoista luopuminen, puutteellinen metsänhoito, laajat yhden ainoan puulajin metsäalueet, alueelle soveltumattomien puulajikkeiden istutus, asianmukaisen ennaltaehkäisykäytännön puuttuminen ja liian lievät seuraamukset tahallaan sytytetystä metsäpaloista sekä niiden säännösten epäasianmukainen täytäntöönpano, joilla kielletään laitton rakentaminen ja varmistetaan uudelleenmetsitys; toteaa, että erityisesti Etelä-Euroopassa esiintyvien mainitun mittakaavan metsäpalojen seurauksena metsät eivät pysty uudistumaan ja että tämä aiheuttaa vakavia ekologiaa, taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia; toteaa myös, että vuoden 2007 epätavalliset sääolosuhteet pahensivat valtavia metsäpaloja, jotka saattavat toistua useammin tulevien vuosien aikana; toteaa myös, että maapallon lämpötila nousee entistä nopeammin vähintään 30 seuraavan vuoden ajan ja saattaa vaikuttaa ensisijaisesti tiettyihin ilmastonmuutokselle erityisen alttiisiin alueisiin;

31. kehottaa komissiota asettamaan ehdotuksessaan ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaksi EU:n toimintasuunnitelmaksi etusijalle kuivuuden ja metsäpalojen ehkäisemisen erityisesti Etelä-Euroopassa, mitä parlamentti ehdotti kesän 2009 metsäpaloja koskevassa päätöslauselmassaan;

32. kehottaa komissiota antamaan suosituksia tavoista, joilla kansalliset väestönsuojelujärjestelmät voivat sopeutua selviytymään ilmastonmuutoksen vaikutuksesta; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin erityisesti Euroopan metsäpalojen sammutukseen tarkoitettujen taktisten reservin resurssien ja valmiuksien tehostamiseksi;

33. suosittelee, että komissio laatii tutkimusohjelmia, joiden tarkoituksena on tutkia hiilidioksidin lisääntymisen, korkeampien lämpötilojen ja kuivuuden vaikutuksia metsissä;

34. suosittelee, että komissio laatii tutkimusohjelmia tarkoituksena kehittää uusia metsäalueiden hoitoa ja metsäekosysteemejä koskevia tutkimusohjelmia ilmastonmuutoksen aiheuttamien uusien olosuhteiden vuoksi;

Kalastus

35. kehottaa kiinnittämään huomiota vaihtoehtoihin kalastusalan hallintajärjestelmiin ja vähentämään Euroopan kalastuslaivastojen joidenkin osien kapasiteettia, jotta päästään kestäviin kalastus- ja vesiviljelykäytäntöihin;

36. kehottaa komissiota toteuttamaan tutkimuksia viherlevien esiintymisestä ja niiden vaikutuksesta kalatalousalaan; pyytää komissiota toteuttamaan myös tutkimuksen siitä, kuinka ilmaston lämpenemisestä johtuvat merivirtojen ja vuorovesikierron muutokset ovat vaikuttaneet tiettyjen merilajien siirtymiseen paikasta toiseen;

Torstai 6. toukokuuta 2010

37. kehottaa painokkaasti komissiota varmistamaan, että rannikkoalueiden yhtenäistä käyttöä ja hoitoa koskevia suosituksia vahvistetaan ja ne pannaan täytäntöön yhtenäisen meripolitiikan laajemmassa yhteydessä, jossa kootaan yhteen kaikki meriä ja valtameriä koskevat alakohtaiset politiikat;

38. kehottaa komissiota varmistamaan, että ekosysteemien palautumiskykyyn perustuvat sopeuttamistoimet sisällytetään yhteisön kantaan kalastusta ja meriympäristöä koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa ja erityisesti kalastuskumppanuussopimuksiin ja alueellisten kalastusjärjestöjen toimintaan;

39. kehottaa komissiota osallistumaan aktiivisesti ilmastonmuutossopimukseen (UNFCCC) liittyvän niin sanotun sinisen hiilidioksidirahaston perustamiseen; painottaa, että kyseisen rahaston olisi tarkasteltava rannikkojen ja merien ekosysteemien suojeluun ja hoitoon sekä merten hiilidioksidin sitomiseen tähtääviä rahoitus- ja koordinoitimekanismeja osana kokonaisvaltaista merien hoidon suunnittelua;

Maaperä

40. katsoo, että maaperä vaikuttaa merkittävästi ilmastonmuutokseen ja sen lisäksi ilmastonmuutos saattaa itse aiheuttaa maaperän laadun merkittävää heikentymistä tai eroosiota;

41. myöntää, että maaperän tilan huonontumisen syyt ja vaikutukset ovat pääasiassa paikallisia ja alueellisia ja että näin ollen olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole hyväksyneet maaperän suojelua koskevia säästöjä, kantamaan oman vastuunsa;

Rannikko- ja saarialueet

42. katsoo, että rannikko- ja saarialueiden olisi kuuluttava ensisijaisten sopeutumistoimien piiriin, koska ne ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen vaikutuksille ja tiheästi asutettuja ja koska taloudelliset riskit ovat erityisen suuret;

Terveys- ja sosiaalipolitiikka

43. korostaa, että ilmastonmuutokseen sopeutumisella olisi edistettävä kestävä kehitystä; korostaa myös, että sopeutumistoimilla voidaan luoda ja niillä on luotava työpaikkoja ja turvattu sosiaalinen oikeudenmukaisuus, mikä edistää työllisyyden korkeampaa tasoa ja köyhyyden ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjuntaa;

44. korostaa, että sopeutumistoimien sosiaaliset ja työllisyysvaikutukset on otettava huomioon EU:n elvytysstrategiassa;

45. toteaa, että kunnianhimoiset sopeutumis suunnitelmat edistävät vihreiden työpaikkojen luomista EU:ssa, mikä edistää kehitystä kohti hiilidioksidipäästötöntä taloutta, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan, jotka koskevat kehitystä kohti kestävämpää talouskasvua kaikkialla EU:n alueella;

46. korostaa, että sopeutumistoimien aiheuttamien korkeiden kustannusten yhteydessä on tarpeen varmistaa köyhien yhteisöjen ja yhteiskuntaryhmien riittävä suojelu;

Torstai 6. toukokuuta 2010

47. pitää myönteisenä komission ehdotuksia ilmastomuutoksen terveysvaikutuksia koskevien suuntaviivojen ja seurantamekanismien kehittämisestä vuoteen 2011 mennessä; tähdentää vektorivälitteisten tautien leviämistä koskevien riskien lisääntymistä ja niiden vakavia vaikutuksia hengityselinsairauksiin sekä tarvetta tiedottaa Euroopan unionin kansalaisille toimivista tautien ehkäisykeinoista ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen suositusten mukaisesti;

48. toteaa, että ilmastomuutos vaikuttaa todennäköisesti voimakkaimmin kaikkein heikoimmassa asemassa olevien yhteisöjen ja köyhimpien väestöosien sekä lasten, vanhusten, ennestään sairaiden ja muiden vastaavien suojattomimpien ryhmien terveyteen; pitää erittäin tärkeänä, että sopeutumistoimia käsitellään terveyden epätasa-arvon yhteydessä ja että mainituilla toimilla edistetään terveyden myönteisiä rinnakkaisvaikutuksia edistäviä toimia;

49. korostaa, että eläintautien seuranta- ja valvontajärjestelmiä on tehostettava;

50. tunnustaa terveysalan merkityksen sopeutumisessa; kehottaa EU:ta tukemaan terveysalan hiilijalanjäljen pienentämistä koskevia toimia ja varmistamaan riittävän rahoituksen terveysalan sopeutumistoimille;

Infrastruktuuri

51. korostaa tarvetta varmistaa, että nykyisessä teollisuuden ympäristölupia ja ympäristövaikutusten arviointia koskevassa lainsäädännössä vaaditaan, että kaikessa suunnitellussa infrastruktuurissa ja luvanvaraisessa teollisessa toiminnassa tulevaisuuden ennakoitujen ilmasto-olosuhteet ja niiden aiheuttamat riskit otetaan täysimääräisesti huomioon samalla, kun säilytetään tietty sopeutumiskyky; huomauttaa, että useimmiten olisi asianmukaisempaa, että herkille alueille ei rakennettaisi rakennuksia ja että sen sijaan niitä varten olisi suunniteltava suojauskeinoja, joilla pyritään valmistautumaan ilmastomuutoksen kielteisiin vaikutuksiin;

52. pitää erityisen tärkeänä varmistaa, että ympäristövaikutusten arvioinnissa otetaan aina aiheellisesti huomioon todennäköiset erilaiset sopeutumisvaihtoehdot siltä osin kuin ne ovat tieteellisesti perusteltuja;

53. kehottaa komissiota kehittämään mahdollisimman pikaisesti menetelmiä infrastruktuurihankkeiden "ilmastokestävyuden" varmistamiseksi, kustannus-hyötyanalyysit ja mahdolliset vaihtoehdot mukaan luettuina;

54. ehdottaa, että komissio harkitsisi tapoja, joilla se voisi edistää asianmukaista maankäytön suunnittelua (riskien ja vaaratekijöiden kartointu mukaan luettuna) niiden tekijöiden ohella, joita komissio aikoo tutkia julkisten ja yksityisten investointien ilmastomuutosvaikutusten arvioinnin yhteydessä;

55. kehottaa komissiota toteuttamaan suunnitelmansa sisällyttää ilmastovaikutukset (Eurocodes-standardin kaltaisiin) rakennusstandardeihin riskialttiiden alueiden rakennusten kestävyyn parantamiseksi;

56. katsoo, että mikroilmaston kannalta on tärkeää välttää maaperän betonointia umpeen tiheään asutuilla alueilla ja kaupungeissa;

Liikenne

57. pitää valitettavana, että liikenneala jätetään vaille huomiota valkoisessa kirjassa, vaikka sen osuus EU:n kasvihuonekaasujen päästöistä on 27 prosenttia, mikä edellyttää tehokkaita sopeutumistoimia;

58. korostaa, että myös liikenneala on sisällytettävä olennaisena osana ilmastomuutosta koskevaan EU:n strategiaan, ja kehottaa komissiota antamaan "EU:n ilmasto- ja liikennepakettia" koskevan ehdotuksen mahdollisimman pian;

Torstai 6. toukokuuta 2010

59. pitää välttämättömänä liikennemuutosiirtymän tukemista yhtenä keinona edetä kohti hiilidioksiditonta liikennettä;
60. korostaa, että kaikkien liikennemuotojen on asteittain sisällytettävä aiheuttamansa ulkoiset sopeutumiskustannukset omiin hintoihinsa;
61. katsoo, että liikennealalla tarvittavien sopeutumistoimenpiteiden taloudellisia, sosiaalisia ja rahoitussellisia vaikutuksia, kuten alan uudelleenjärjestelyn vaikutuksia (esimerkiksi liikennemuutosiirtymän vaikutukset) ei tunneta tarpeeksi eikä niitä ole ennakoitu riittävästi; kehottaa komissiota määrittelemään alan eri osille (maantie-, rautatie-, lento- ja meriliikenne) haavoittuvuusindikaattorit sekä hyvien käytänteiden vaihtoa koskevat menetelmät;
62. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan tehokkaan toimintalinjan kaupunkiliikenteen edistämiseksi julkisen liikenteen kehittämisen, multimodaalisuuden ja älykkäiden liikennejärjestelmien käyttämisen avulla, jotta liikenneuhkia ja ympäristöhaittoja voidaan vähentää suurissa kaupunkitaajamissa;
63. korostaa myös, että ajanmukaisen ja kestäväen liikennepolitiikan edistäminen edellyttää asianmukaisen rahoitustuen osoittamista TEN-verkoston rautatie-, meriliikenne- ja vesiväylähankkeille EU:n seuraavalla rahoituskaudella vuosina 2014–2020;
64. korostaa tarvetta jatkaa eurovinjettidirektiivin lainsäädäntöprosessia, jotta ulkoisten kustannusten sisällyttämistä voidaan edistää ”saastuttaja maksaa” -periaatteen mukaisesti eri liikennemuotojen välisten yhtäläisten kilpailuedellytysten varmistamisen avulla;

Energia

65. korostaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa merkittävästi energian tarjontaan ja kysyntään EU:n jäsenvaltioissa;
66. kehottaa komissiota arvioimaan perusteellisesti tulevaisuuden energiaskenaarioita ja ottamaan siinä yhteydessä huomioon ilmastonmuutoksen vaikutuksen infrastruktuuriin ja energian kysyntään;
67. kehottaa komissiota tutkimaan, muuttaako ilmastonmuutos mahdollisuuksia tuottaa sähköä uusiutuvista ja fossiilisista energianlähteistä, ja kiinnittää erityistä huomiota lämpövoimaloiden jäähdytyksen rajoitteisiin sekä niiden seurauksiin;
68. toteaa, että helleaaltojen ydinlaitosten turvallisuudelle reaktorien jäähdyttämisen johdosta aiheuttamat erityiset riskit ovat ongelma, joka saattaa aiheuttaa huomattavia kielteisiä ympäristövaikutuksia ympäröivissä vesistöissä ja saattaa vaikuttaa energian toimitusvarmuuteen;
69. toteaa, että tulvien ja myrskyjen kaltaiset äärimmäiset sääolosuhteet voivat vahingoittaa voimalaitoksia, voimajohtopylväitä, sähkönjakeluasemia sekä sähkökaappeja, tai aiheuttaa niiden väliaikaisen sulkemisen; katsoo näin ollen, että tarvitaan erilaisia ja kestäviä sähköverkkoja, jotka voivat täyttää verkon joustavuuden suuremman tarpeen, ja että sekä paikallisia verkkoja että kansainvälisiä korkeajänniteverkkoja on vahvistettava;
70. korostaa, että energian käyttö rakennuksissa muuttuu ilmastonmuutoksen seurauksena ja että tässä suhteessa suurin haaste liittyy rakennusten ylläpitämisen estämiseen; katsoo, että luonnollisella jäähdytyksellä, mekaanisella jäähdytyksellä, energiatehokkuudella ja harkitulla aluesuunnittelulla tulisi olla merkittävä rooli tässä yhteydessä;

Torstai 6. toukokuuta 2010

71. katsoo, että kun alueet toteuttavat älykkäitä energiapoliittisia toimia, joilla aktiivisesti edistetään uusiutuvia energiamuotoja, hajautettua energiantuotantoa ja energiatehokkuutta, ne voivat ilmastonmuutoksen torjuntaan osallistumisen lisäksi tarjota kansalaisilleen uusia taloudellisia mahdollisuuksia ja näkymiä;

72. korostaa, että energiahuolto ja energiansaantia koskevat toimenpiteet on määriteltävä yhteisvastuullisesti jäsenvaltioiden kesken ja EU:n olisi myötävaikutettava energiatehokkuuden vahvistamiseen tähtäävään maailmanlaajuiseen politiikan muutokseen ja vähähiilisten energialähteiden, esimerkiksi uusiutuvien energialähteiden edistämiseen;

73. kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan 30. kesäkuuta 2010 mennessä kunnianhimoiset, kattavat ja realistiset kansalliset toimintasuunnitelmansa EU:n vahvistamien mallien ja parametrien mukaisesti; korostaa, että jokaisen jäsenvaltion uusiutuvien energialähteiden kysynnän on pääasiassa perustuttava kotimaiseen tuotantoon, ja uusiutuvien energialähteiden jäsenvaltioiden välisten tilastollisten siirtojen järjestelmään on turvauduttava vain kun tämä katsotaan täysin perustelluksi;

74. korostaa, että on asetettava välittömästi etusijalle sen unionin strategian edistäminen, jolla tuetaan tavoitetta energiatehokkuuden lisäämisestä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä; katsoo lisäksi, että on tarkoituksenmukaista tutkia nykyisten energiatehokkuutta koskevien toimintaohjelmien arvioinnin puitteissa mahdollisuutta tehdä tästä tavoitteesta unionin tasolla oikeudellisesti sitova;

Biologinen monimuotoisuus

75. kehottaa hoitamaan aktiivisesti Natura 2000 -alueita ja muita vastaavia alueita EU:n ja jäsenvaltioiden asianmukaisella rahoituksella sekä läheisellä yhteyksillä paikallisyhteisöihin ja niitä kuullen, ja korostaa myös niiden suuntaviivojen tarvetta, joilla varmistetaan luonnonalueiden yhtenäisyys, kun otetaan huomioon, että Natura 2000 -verkosto muodostaa keskeisen tekijän EU:n pyrkiessä säilyttämään ekosysteemejä muuttuvissa ilmasto-oloissa; korostaa, että kuten komission tiedonantoon "Tavoitteena haitallisia vieraslajeja koskeva EU:n strategia" liitetystä komission vaikutusten arvioinnissa (SEC(2008)2887) todetaan, meillä on vielä paljon opittavaa vieraslajien yleisyydestä ja saapumisreiteistä, niiden vaikutuksesta ekosysteemeihin ja ilmastomuutoksen vaikutuksesta biologisiin invaasioihin;

76. korostaa, että sekä maaperän ekosysteemin että vesiekosysteemin sietokyky riippuu viime kädessä biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä;

77. korostaa, että voimassa oleva EU:n lainsäädäntö, kuten vesipuitedirektiivi⁽¹⁾ ja meristrategiadirektiivi⁽²⁾, voivat edistää Euroopan vesiekosysteemin kestävyyttä sillä edellytyksellä, että hoitosuunnitelmat perustuvat ekosysteemipohjaiseen lähestymistapaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota antamaan ehdotetun etusijan näiden toimien täytäntöönpanolle;

78. korostaa sen merkitystä, että tutkitaan vieraslajien invaasiota Euroopan ekosysteemeihin (kuten trooppisten lajien invaasiota Välimeren) ja kehitetään sopivia tämän ilmiön torjuntakeinoja;

Kaupunkiympäristö

79. korostaa, että lähes 75 prosenttia EU:n väestöstä asuu kaupunkialueilla ja että myös ilmastonmuutos vaikuttaa elämänlaatuun kaupungeissa; kehottaa Euroopan ympäristökeskusta tutkimaan ilmastonmuutoksen odotettua vaikutusta kaupunkialueiden mikroilmastoihin (esimerkiksi siten, että kaupunkien lämpösaarekevaikutus otetaan huomioon);

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1) sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2008/32/EY (EUVL L 81, 20.3.2008, s. 60).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17. kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

Torstai 6. toukokuuta 2010

Maahanmuutto

80. korostaa, että ilmastonmuutos aiheuttaa todennäköisesti laajamittaista ympäristön muuttumisesta johtuvaa maahanmuuttoa alueilta, jotka jo ennestään ovat Eurooppaan suuntautuvien muuttovirtojen lähtö-alueita (Afrikka, Lähi-itä, Etelä-Aasia ja Kaakkois-Aasia);

81. korostaa, että ympäristöstä johtuva muuttoliike olisi otettava huomioon kehitysavun pitkän aikavälin suunnittelussa, jotta lähtöalueilla voidaan ryhtyä oikea-aikaisesti ehkäiseviin ja välittömiin humanitaarisen avun toimiin;

Kulttuuriperintö

82. korostaa, että on tärkeää kehittää sopeutumistoimia, joissa otetaan huomioon eurooppalaisen kulttuuriperinnön kaikki näkökohdat;

Rakenne ja hallinto

83. korostaa, että on tunnustettava paikallisten ja alueellisten viranomaisten asema merkittävänä toimijoina ilmastonmuutoksen kielteisten vaikutusten torjunnassa;

84. tähdentää, että viranomaistoimien asianmukainen laajuus, monialainen yhteensovittaminen ja kestävä ympäristötuki auttavat maksimoimaan toteutettujen toimien tehokkuuden;

85. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään koordinoituun lähestymistapaan niiden käsitellessä sopeutumista, jotta EU:n alueellinen yhtenäisyys varmistuisi;

86. katsoo, että olisi ryhdyttävä toimiin, jotka sovittavat taloudellisesti innovatiiviset ja kestävät toimet yhteen luonnonympäristön suojelun kanssa, mikä vähentää ekologisen käytön ja taloudellisen käytön välisiä ristiriitoja;

87. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön ehdotukset, jotka koskevat pakollisten kansallisten ja alueellisten sopeuttamisstrategioiden käyttöönottoa;

88. pyytää komissiota kehittämään kattavan politiikan vakuutusalan ottamiseksi mukaan riskien tiedostamiseen ja riskien jakamiseen;

89. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta, joka on pitkäaikaisen, vahvan ja tehokkaan (kaikki näkökohdat riskitietoisuudesta riskin jakamiseen ja niistä toipumiseen kattavan) riskinhallintakehyksen luomisen kannalta välttämätön ja jota johdetaan vahvalla kädellä ja viranomaisten osallistumisen avulla;

90. katsoo, että syrjäisimmät alueet ovat erityisolosuhteidensa vuoksi – kuten on vahvistettu Lissabonin sopimuksen 349 artiklassa – ja johtuen maantieteellisestä sijainnistaan trooppisilla vyöhykkeillä erityisen alttiita ilmastonmuutoksen seurauksille, minkä vuoksi komission olisi kiinnitettävä niihin erityistä huomiota; kehottaa komissiota laatimaan syrjäisimpiä alueita koskevan vaikutustenarvioinnin ja erityistoimintasuunnitelman ja tukemaan tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa kyseisten alueiden ja niihin maantieteellisesti rajoittuvien kolmansien maiden paikallisviranomaisten välillä;

91. pyytää komissiota käyttämään täysimääräisesti Lissabonin sopimuksen 260 artiklassa sille myönnettyjä uusia oikeuksia sen hoitaessa tehtävänsä perussopimusten valvojana;

Torstai 6. toukokuuta 2010

Rahoitus

92. korostaa, että nykyisellään EU:n talousarvio ei vastaa EU:n ensisijaisia poliittisia tavoitteita ilmastonmuutokseen sopeutumisen alalla;

93. vaatii, että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten arvioinnin yhteydessä komission on keskityttävä EU:n talousarvion kykyyn torjua ilmastonmuutosta; korostaa, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ilmastonmuutokselle ja etenkin sopeutumistoimille pitäisi myöntää etusija, millä varmistetaan riittävän rahoituksen saatavuus;

94. kehottaa komissiota ehdottamaan ilmastokestävyyssuunnitelman käyttöönottoa EU:n talousarvion arvioinnin yhteydessä, jotta varmistetaan puuttuminen ilmastonmuutoksen vaikutuksiin;

95. kehottaa asettamaan ilmastonmuutoksen torjumisen etusijalle tulevaisuudessa siten, että etenkin sopeutusstrategia sisällytetään Euroopan unionin toimintaan;

96. kehottaa varmistamaan, että ilmastonmuutoksen vaikutusten arviointi sisältyy menettelyihin, joissa käsitellään EU:n varoin rahoitettuja energiatehokkuus-, jätehuolto- ja infrastruktuurihankkeita koskevia ehdotuksia;

97. korostaa, että ilmastonmuutos- ja ympäristönsuojelutavoitteet olisi sisällytettävä EU:n koheesio politiikan lähentymis- ja kasvutavoitteisiin ilman että niillä kuitenkaan korvataan perinteisiä rakennepoliittikan tehtäviä;

98. kehottaa komissiota esittämään EU:n kestävä kehityksen strategian⁽¹⁾ mukaisesti ja kiireellisenä asiana alakohtaisen tuki uudistuksen toimintasuunnitelman, koska tuet vaikuttavat luontoon erityisen kielteisesti, ja ottamaan tavoitteeksi tukien täydellisen poistamisen; korostaa myös sitä, että mainitun uudistuksen vapauttamat varat olisi kohdistettava sopeuttamistoimiin ja vihreisiin työpaikkoihin;

99. korostaa, että erilaisten talouden elvytys suunnitelmien puitteissa käytettäviksi asetettuja varoja olisi suunnattava myös sopeutumisinvestointeihin ja että joka tapauksessa niiden on todistettavasti oltava kestäviä ilmaston kannalta;

100. korostaa ehkäisemisen periaatetta ilmastonmuutokseen sopeutumisessa; kehottaa komissiota kehittämään lähestymistapoja, joilla varmistetaan, että kustannuksia, jotka johtuvat sopeutumis toimien laiminlyönnistä, ei määrätä suuren yleisön maksettaviksi;

101. tukee komissiota sen vaatiessa neuvostoa käynnistämään uudelleen prosessin solidaarisuusrahastoa koskevan asetuksen muuttamiseksi, mikä mahdollistaisi luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien vahinkojen käsittelemisen tehokkaammin, joustavammin ja hyvissä ajoin;

102. korostaa, että merkittävä osa EU:n päästökauppajärjestelmän puitteissa huutokaupattavista päästöoikeuksista, myös lento- ja laivaliikenteen päästöoikeushuutokaupasta saatavista tuloista, olisi korvamerkitäviä tarkoituksiin, joilla autetaan jäsenvaltioita torjumaan ilmastonmuutosta ja mukautumaan siihen; katsoo, että mainituilla säännöillä olisi tuettava myös rautatieliikenteen kaltaisia Euroopan kestäviä liikennemuotoja; vaatii, että EU:n päästökauppajärjestelmässä solidaarisuudelle ja kasvulle korvamerkityt varat (joiden osuus huutokaupattavista päästöoikeuksista on 10 prosenttia) on jaettava alemman tulotason jäsenvaltioille ja tasapuolisesti lieventämis- ja sopeuttamistoimiin;

⁽¹⁾ EU:n kestävä kehityksen strategian tarkistaminen (EU KKS), neuvoston asiakirja 10917/06.

Torstai 6. toukokuuta 2010

103. kehottaa, että EU:n päästökauppajärjestelmästä ja muista EU:n rahoituslähteistä myönnettyillä varoilla edistetään jäsenvaltioiden sopeutumista ilmastonmuutokseen siten, että kunkin jäsenvaltion tai alueen haavoittuvuus ilmastonmuutoksen vaikutuksille otetaan huomioon;

104. tunnustaa teollisuusmaiden historiallisen vastuun maapallon keskilämpötilan nykyisestä nousemisesta; toistaa 10. helmikuuta 2010 antamaansa päätöslauselmaan sisältyvät lausumansa, kuten EU:n sitoutumisen kehitysmaiden ilmastotoimien rahoittamiseen siten, että myönnetyt varat ovat uusia, eivät sisälly entisiin kehitysapusitoumuksiin ja ovat riippumattomia jäsenvaltioiden vuosittaisesta talousarviomenettelystä;

Ulkoisen ulottuvuus

105. toistaa, että sopeutumistoimet on sisällytettävä kaikkiin EU:n ulkoihin toimiin Kööpenhaminan sopimuksen 8 kohdan mukaisesti;

106. korostaa, että ekosysteemipalvelujen ja sietokyvyn arvo on vielä merkittävämpi vähiten kehittyneissä maissa ⁽¹⁾; korostaa, että ilmastonmuutokseen sopeutumista ja ekosysteemien kestävyyttä edistävät toimet olisi otettava asianmukaisesti huomioon kaikissa kansainvälisissä neuvotteluissa, kuten kauppaneuvotteluissa;

107. on täysin vakuuttunut, että Euroopan unionin tulee ylläpitää ja vahvistaa johtavaa asemaansa ilmaston lämpenemisen kansainvälisessä torjunnassa, ja katsoo, että toiminnan viivästyminen lisää kielteisten ympäristö-, talous- ja sosiaalisten vaikutusten riskiä ja aiheuttaa todennäköisesti suurempia kustannuksia;

108. korostaa, että ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan eurooppalaisen toimintakehyksen täytäntöönpanon onnistumisen kannalta on ratkaisevaa, että se sisällytetään yhtenäiseen ja kunnianhimoiseen ilmastonmuutoksen torjuntatoimia koskevaan maailmanlaajuiseen sopimukseen (oikeudellisesti sitovine taivotteineen); painottaa myös, että EU:n on omaksuttava johtava rooli tämänsuuntaisessa toiminnassa;

109. kehottaa komissiota harkitsemaan kansainväliseen yhteistyöhön tarkoitettujen julkisten varojen lisäämistä tulevassa kahdeksannessa puiteohjelmassa

- a) teollisuusmaiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten uusiutuvan energian tekniikoiden levittämiseksi laajemmalle
- b) kehitysmaiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten, jotta tuetaan niiden haavoittuvimpia alueita koskevan ilmastonmuutoksen torjuntaa ottaen huomioon aina kunkin alueen olosuhteet ja pitäen arviointiperusteena niiden kehitysmaiden alueiden sosiaalista ja taloudellista kehitystä, joiden kanssa kansainvälinen yhteistyö käynnistetään, sekä
- c) sellaisia EU:n naapureina olevia kolmansia maita varten, joissa ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat samankaltaisia kuin EU:n alueilla havaitut vaikutukset;

Vaikutuksia ja sopeutumista käsittelevä ohjausryhmä

110. tukee komission ehdotusta vaikutuksia ja sopeutumista käsittelevän ohjausryhmän perustamisesta; korostaa sen merkitystä, että valtion edustajien lisäksi mainittuun ryhmään on valittava myös paikallisia ja alueellisia toimijoita; pyytää komissiota varmistamaan, että tähän ryhmään kuuluu edustajia Euroopan parlamentista tarkkailijoina ja yksityisiä sidosryhmiä asiantuntijoina; kehottaa komissiota varmistamaan, että ohjausryhmä kiinnittää erityistä huomiota ilmastonmuutoksen vakavimpiin terveysvaikutuksiin, kuten sääolosuhteisiin liittyvien kuolemien yleistymiseen ja vektorivälitteisiin tauteihin;

⁽¹⁾ Convenient Solutions to an Inconvenient Truth: Ecosystem based Approaches to Climate Change, Maailmanpankki, Ympäristöosasto, 2009, ja The Natural Fix? The Role of Ecosystems in Climate Mitigation, UNEP, 2009.

Torstai 6. toukokuuta 2010

Edistymistä käsittelevä komission kertomus

111. kehottaa komissiota raportoimaan Euroopan parlamentille vuoteen 2012 mennessä edellä mainitun valkoisen kirjan täytäntöönpanossa saavutetusta edistyksestä;

*

* *

112. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen ja petostentorjunta –vuosikertomus 2008

P7_TA(2010)0155

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. toukokuuta 2010 Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta – vuosikertomus 2008 (2009/2167(INI))

(2011/C 81 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2009 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2008” (KOM(2009)0372) sekä sen liitteet (SEC(2009)1002 ja SEC(2009)1003),
- ottaa huomioon OLAFin toimintakertomuksen vuodelta 2008 ⁽¹⁾ ja sen 19. kesäkuuta 2008 päivätyn toisen kertomuksen komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11. marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen soveltamisesta (Euratom, EY) N:o 2185/96 sekä ohjeet, jotka korvaavat OLAFin käsikirjan,
- ottaa huomioon OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen kaudelta kesäkuu 2008–toukokuu 2009 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen kaudelta kesäkuu 2007–toukokuu 2008 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 sekä toimielinten vastaukset ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2008/EN.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2008-2009/Activity-report_en.pdf.

⁽³⁾ EUVL C 295, 18.11.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 269, 10.11.2009, s. 1.